

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

JENNIFER HAYWARD

Tik partneriai

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 lapkritis–gruodis

*Troškiai
De Kampai*

mygute.lt

Jennifer Hayward
(Dženifer Heivard)

TIK PARTNERIAI

Paskutinis trilogijos
"*Broliai De Kampai*"
romanas

Jennifer Hayward, The Truth about De Campos,
2014

© Jennifer Hayward, 2014

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Dovilė Vaišvilaitė-Akdere, vertimas iš anglų
kalbos, 2015

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Fotolia.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-979-6

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

Jeigu Matėjus teisingai interpretavo ženklus, šis pokalbis su broliu vis labiau panėšėjo į klasikinį bandymą įsikišti į jo asmeninį gyvenimą.

Taip atrodė iš ispanų toreadorą primenančio Rikardo žvilgsnio, kuriuo jis, sakytum, vėrė nepaklusnų taikinį. Taip *skambėjo* jo perspėjamas, kone agresyvus tonas. Ir Matėjus tai kuo aiškiausiai *jautė*, De Kampo nepasitenkinimo liepsnos liežuviams laižant jo odą.

Tiesą sakant, taip buvo visada. Jiedu, jis ir brolis, buvo kaip diena ir naktis. Rikardas visada skleidė tamsą ir įtampą, kelią per gyvenimą skynėsi lyg buldozeris, o Matėjui labiau patiko subtilūs metodai – tiek versle, tiek meilėje. Medumi lengviau prigaudysi musių. Rafinuoti argumentai žmogų veikia kur kas veiksmingiau nei tiesioginis puolimas.

Kaip paprasta įvilioti moterį į lovą laiku pasakyta fraze, įrodančia, kad iš tiesų jos *klauseisi*, kol tuštinote tą *Chianti* butelį.

Matėjus vėl įsmeigė akis į paniurusį brolio veidą. Sprendžiant iš Rikardo minos, šis neabejotinai galvojo, kad pastaruoju metu jaunėlis žaidimams skyrė *pernelyg* daug laiko.

Lošdamasis į Volstryto gatvėje įrengto brolio biuro sieną-langą, Matėjus nusivalė nuo švaruko atlapo įsivaizduojamą dulkelę ir išrietė antakį.

- Taigi *tavo* elgesys buvo visiškai priimtinas, o mano toks nėra?

- Ne, - ramiu tonu atrėmė Rikardas. - Tiesiog nesuprantu, kas tau, po galais, nutiko. Su šios planetos moterimis elgiesi taip, lyg jos būtų tavo nuosavas sodas.

Matėjus gūžtelėjo pečiais.

- Nepagalvojai, kad galbūt nusprendžiau sekti tavo pėdomis?

Rikardas, regis, pralinksmėjo.

- Pamiršai, kad esu laimingai vedęs.

- Tik todėl, kad sutikai deivę, kuri noriai su tavimi taikstosi, - neramiai purtydamas galvą ir brukdamas rankas į kišenes, sumurmėjo Matėjus. - Rikai, ar iš tiesų mane čia pasikvieteiti tam, kad aptartum meilės reikalus? Man *atrodė*, kad tam esi pernelyg užsivertęs darbais.

- Matėjau, esi *De Kampų* pardavimo ir rinkodaros viceprezidentas. Kai tavo meilės reikalai ima trukdyti darbui, jie tampa ir *mano*.

- O *kaip*, tavo manymu, - ištęsė Matėjus, - mano meilės reikalai trukdo darbui?

- Bulvariniuose laikraščiuose spausdinami straipsniai apie tavo išsišokimus niekam šioje kompanijoje nebeleidžia susitelkti į darbą. Aleks jau pabodo glaistyti daromą žalą, ir aš jos, tiesą sakant, nekaltinu.

Ebbene, šitai gėlė. Matėjus mylėjo savo brolienę. Ji ir taip daug dirbo, todėl mintis esą ją verčias dar daugiau triūsti, jam nepatiko. Bet Rikardo pastaba Matėjų taip suerzino, kad jis negalėjo susilaikyti neatsikirtęs.

- Net jeigu apie mane iki metų pabaigos kasdien būtų išspausdinama po straipsnį, nepasiekčiau tavo rekordo.

- *Si*, bet man, kitaip nei tau, kur kas geriau sekasi atlikti keletą darbų vienu metu, - toliau erzino brolių Rikardas.

Matėjus įsitempė, nugara atsistūmė nuo lango ir keliais ilgais, piktais žingsniais įveikė jį su broliu skiriantį atstumą.

- Mano žaidimai tėra niekingas *pasišaipymas* iš pirmtakų žygių.

- Kaip tik todėl ir noriu, kad grįžtum į doros kelią. Šviesia galva priimtum sprendimus.

Matėjus būtų galėjęs prisiekti, kad pats Rikardas kaip tik tai ir ketina daryti. Jis buvo atsižadėjęs moterų, kaip alkoholikas atsižada

svaigiųjų gėrimų, ir veikiausiai visam gyvenimui. Bet Matėjui patiko erzinti brolių – kaip ir anam patiko erzinti jį.

– O kas, jeigu nepaklusu? – įsmeigęs akis į prakaulų, neatlaidų Rikardo veidą, paklausė Matėjus. – Gal nubausi? Išsiūsi pardavinėti vyno pamaldiesiems?

Juodos Rikardo akys blykstelėjo.

– Kad ir kaip norėčiau kuriam laikui tavimi atsikratyti, esi man reikalingas. O *tau*, regis, reikia iššūkio. Netgi labai.

Šiam teiginiui Matėjus nepajėgė prieštarauti. Tapęs *De Kampų* Europos padalinio vadovu, jis kone dvigubai pakėlė pardavimo skaičių. Bet Rikardas jį ir toliau stabdė, lyg bijotų, ką jaunėlis, nutrūkęs nuo grandinės, gali pridirbti.

Matėjus susiėmė už kaklaraiščio mazgo ir timpltelėjo jį žemyn.

– Nepasitiki manimi.

– Jeigu nepasitikėčiau, nebūčiau suteikęs tokių atsakingų pareigų.

– Kodėl, tuomet, nuolat laikai mane už rankos?

Rikardo veidas apsiniaukė.

– Mati, pastaruosius šešis mėnesius elgiesi kaip kaubojus su paruoštais iššauti revolve-

riais.

- Aš alkanas, - suurzgė Matėjus. - Duok į ką suleisti dantis ir turėsi mano šimtaprocentinį susitelkimą.

- Lygiai apie tą patį pagalvojau, - paėmęs nuo nepriekaištingai sutvarkyto darbo stalo žurnalą, Rikardas jį demonstratyviai kilstelėjo. - Vorenas Deivisas ką tik įsigijo *Luxe* viešbučių tinklą.

Matėjus linktelėjo. Trečio pasaulyje turtuolio, investicijų genijaus, pirkinys pagarbiais murmesiais nuvilnijo per pasaulį ir tapo pagrindiniu laikraščių aptarimo objektu. Sandoris buvo gludinamas mėnesių mėnesius.

- Jau pašniukštinėjau, - atsiliepė Matėjus. - Būsimus trejus metus jie neketina imtis verslo.

- Aplinkybės pasikeitė, - Rikardas sviedė žurnalą ant stalo. - Deivisas ėmėsi naujai vertinti savo tiekėjus.

- Iš kur žinai? - suraukęs kaktą pasidomėjo Matėjus.

- Pirmadienio vakarą su jo geru draugu žaidžiau pokerį. *De Kampai* turi daug šansų tapti jų pagrindiniu vyno partneriu.

Matėjus šaižiai įkvėpė.

- Tai mažiausiai šešių septynių milijonų dole-

rių vertės kontraktas.

- Dešimties, - Rikardo akys sušvito alkį išduodančia liepsna. Šeimos patriarchas Antonijus De Kampas kompaniją pavertė pasaulinio lygio vyno imperija. Vedinas nenumalšinamo troškulio visur palikti savo žymę, Rikardas įsteigė ir restoranų grandinę, tuo imperiją dar labiau praplėsdamas. Vyno pramonė, visgi, išliko svarbiausia veikla, todėl toks kontraktas juos turėjo gerokai pamėtėti aukštyn ir suteikti galimybę De Kampų vynams atsidurti visuose iki vieno po pasaulį išsibarsčiusių legendinių *Luxe* viešbučių restoranuose - geidžiamiausiuose pasaulio kampeliuose, kur mėgsta vakarieniauti politikai, princesės ir garsiausios įžymybės...

Merda. Tai žadėjo būti milžiniškas laimėjimas.

- Koks planas?

- Už restoranų verslą atsakinga Deviso dukra Kvin. Ji ir tars paskutinį žodį. Kitą savaitę Čikagoje organizuojamas *santykių suderinamumo* susitikimas su keturiomis kompanijomis, kurių visos šiuo metu yra potencialūs partneriai. Iš keturių galiausiai bus išsirinktos dvi.

- *Santykių suderinamumo* susitikimas? Kas čia per velniava?

- Vorenei Deivisui versle visų svarbiausia - šilti santykiai. Jis sako, kad giminingos idėjos ir filosofijų panašumas lemia sėkmingą partnerystę. Ne visada geriausia yra tai, kas gražiai atrodo popieriuje. Visos keturios kompanijos yra šaunūs kandidatai. Tik geri santykiai su Deivisu ir jo dukra padės mums atsidurti finale.

Kaip gerai, kad Matėjus buvo stebinančiai geras moterų įtikinėjimo meistras.

- Kaip vyks *santykių suderinamumo* susitikimas?

- Deivisų viloje rengiamas kokteilių vakaras. Matėjus nusišypsojo.

- Būsime tarsi ratus sukantys rykliai...

- kažkas panašaus, - pritarė Rikardas ir paminėjo dviejų garsiausių pasaulyje alkoholio gamintojų pavadinimus. Abi kompanijos buvo surijusios visus mažuosius Pietų Australijos regiono vynų gamintojus.

- *Sidabrinė kengūra*?

Rikardas linktelėjo.

- Pastaruoju metu jie skina ir skina apdovanojimus.

- Tiesa, bet vis viena keista. Jie orientuojasi į labai siaurą rinką, - Matėjus papurtė galvą. - Ar bent nutuoki, į ką linksta Deivisų širdis?

- Kvin akivaizdžiai užmetusi akį į *Sidabrinę kengūrą*. Mes esame antras pasirinkimas.

Vadinasi, De Kampams teks susiremti su pranašesniais varžovais. Nuo pakilios nuotikos Matėjaus kūnas net įsitempė, širdis ėmė sparčiai pumpuoti venomis kraują. Iššūkis buvo tiksliai toks, kokius jis ir mėgo. Kada pastarąjį kartą jautėsi toks pažvalėjęs? Kada jautė tokį adrenalino antplūdį? Jeigu Kvin Deivis vertino tikrus vyno lošėjus, *De Kampai* turėjo galimybę laimėti. Beliko pasitelkti visą savo magiją.

- Ar turime duomenų apie Kvin Deivis?

- Tvirtu būdu, sumani, Harvardo diplomas, - Rikardas ištiesė aplanką. - Viską rasi čia.

Matėjus paėmė aplanką ir gūžtelėjo petimi.

- Tuomet, sunkumų nekils.

Jis ėmė vartyti atspausdintą informaciją.

- Kvin jam padeda valdyti kai kurias kompanijas, tiesa?

- Si. Paskutinė atiduoda jos priežiūrai buvo *Pieno malonumai*. Vorenas viliasi, kad Kvin patirtis maisto gamybos sektoriuje padės at-

gaivinti ir *Luxe* restoranus, kurie jau metų metus pamažu netenka populiarumo.

- *Pieno malonumai*. Jie prekiauja ledais ir mėsainiais. Kaip tokia patirtis turėtų padėti atgaivinti trijų žvaigždučių restoranus?

Rikardas pervėrė brolių perspėjančiu žvilgsniu.

- Mati, nenuvertink jos. Akivaizdu, kad Kvin Deivis – savo tėvo kopija.

Taip, bet ji vis viena tebuvo moteris. O Matėjus nebuvo sutikęs nė vienos, kurios nebūtų sugebėjęs įsitempti į lovą. Jeigu pasitelks visus triukus, Kvin atsidurs jo delne dar nespėjusi išgerti pirmojo kokteilio. Matėjus tvirtai suspaudė lūpas. O pasitelkti jis ketino ne vien sugebėjimus. Jis ketino *pranokti* pats save. Ir tai tikrai nereišké, kad ketino nuvertinti Kvin. Moterys yra tarsi snaudžiančios meškos. Mielos ir švelnios, kol nepažadini jose tūnančio žvėries. Kaip tik todėl jų žadinti *neverta*.

Jis užvertė aplanką.

- Kas skrenda?

- Tu.

Prieš užduodamas kitą klausimą, Matėjus susimąstė.

- Su tavimi ir Geibu?

- San Fransiske atidarome restoraną, negaliu nedalyvauti, o Geibas šiuo metu pačiame derliaus ėmimo viduryje. Nevalia jo atitraukti.

Matėjų perliejo malonaus jaudulio banga. *Pagaliau* jis vėl pagrindinis veikėjas. Dabar tik nuo jo priklausė žaidimo sėkmė.

Rikardas nenuleido nuo brolio akių.

- Šis kontraktas reikšmingiausias *De Kampų* istorijoje. Jį laimėję pateksime į naują lygmenį. Mati, privalai laimėti.

- Sutarta.

Nuo karingą pasitikėjimą išduodančio brolio tono Rikardo akys blykstelėjo. Abejonė. Jis vis dar juo nepasitikėjo.

Kraujas taip staigiai plūstelėjo Matėjui į galvą, kad ji, atrodė, sprogs.

- *Nesakyk* to, - pro sukąstus dantis iškošė jis. - *Nesakyk*.

- Mati, tam, kas nutiko su Andželika Fonten, nevalia pasikartoti.

Matėjaus galvoje įsiplieskusi ugnis virto visa pasiglemžiančia jėga, nuo kurios jam net akyse dvejinosi. Jis nususuko ir giliai įkvėpė. Pas-kui dar kartą. Ir taip stipriai sugniaužė kumščius, kad jie, regis, virto bejausme mase.

- Kiek ilgai mane už tai bausi? - kimiai prata-

rė jis.

- Gauk man *Luxe* ir būsime atsiteisę, - lėtai ištarė Rikardas.

Matėjus nulenkę galvą ir ištiesino pirštus, kad vėl pajustų jais tekant kraują. Paskui, norėdamas gauti tiesų atsakymą, pažvelgė į brolių.

- Kodėl aš? Rikardai, pats galėtum tam skirti laiko.

Šis įsmeigė į brolių aštrų, žudantį žvilgsnį.

- Nes tik tu gali laimėti šį mūšį. Kvin Deivis nekenčia vyrų. Mane nurašys vos pamačiusi. Geibui gal ir pavyktų, bet tu šiam darbui, visgi, tinki geriausiai. Skleidi aplink save žavesį, o kai įsijauti, sugebi įžiebtį visą kambarį. Esi įelektrinanti asmenybė.

Matėjus iškvėpė ilgai laikytą atodūsi.

- *Luxe* mūsų. Duodu žodį.

Rikardas linktelėjo.

- Perskaityk Pegės surinktą informaciją ir skambink, jei kas neaišku.

Pasikišęs po pažastimi aplanką, Matėjus patraukė link išėjimo. Mintyse jau dėliojo planą, kai ausis pasiekė Rikardo balsas.

- Mati? - Jis atsisuko. - Nejuokavau....